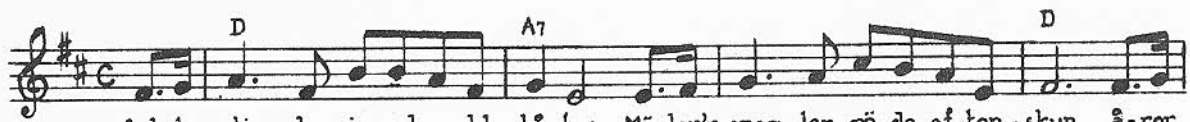

Kung Erik leker på luta

Sak-ta gli - da vim-pel-prydda bå-tar, Mä-lar'n speg-lar rö-da af-ton-skyn, å-ror

plas - ka un-der valt-horns-lå - tar, löv-skog dot - lar in - vid valtnefs bryn. Fäll nu

å - ran, slu-pen lägg på svaj, vag-ga u-tan mål en natt i vack-ra maj! Valt-horn,

tyst-na nu. E - ko, lys-sa nu: Kung E - rik le - ker på lu - ta.

2. Konung Erik på sin luta leker,
lutan lagd på silkesstickat knå,
och den vita handen väljud smeker
fram ur silversträng och cederträ.
Liten Karin lyssnar tyst därpå
tills i hennes ögon stora tårar stå.
Är herdinnan min
icke glad i sinn?
Kung Erik leker på luta.

3. Fruktar du försåt ifrån min broder,
hertig Rödskägg — säg, min tankes sol?
Än jag håller fast i rikets roder,
än jag sitter på kung Göstas stol.
Till dess dagen purprar bergets hatt,
låt oss älska blott i vårens ljusa natt!
Det är långt igen
än till morgonen —
Kung Erik leker på luta.

4. Liten Karin, unge kungen ber dig
bliv du min, och Stockholms borg du får.
Säg ett ord — och jag guldkronan ger dig
att förblekna kring ditt gyllne hår.
Jag är Erik, vackra drömmars kung:
smidd av månestrålar känns ej kronan tung.
Gråt ej, barnet mitt,
så blir riket ditt!
Kung Erik leker på luta.